

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12Csp/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124333837
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Engel
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2025:6124333837.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Jozefom Engelom v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 82 948 Bratislava – Ružinov, IČO: 31 335 004, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., v konaní o zaplatenie 10 484,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2 084,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 2 084,- eur odo dňa 15.10.2025 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Súd žalovanej vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 18.06.2024 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 10 484,47 eur, úroku vo výške 5,49 % ročne zo sumy 10 046,35 eur od 17.11.2023 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10 120,55 eur od 17.11.2023 do zaplatenia.

2. Podanie žaloby žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanou uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX XX zo dňa 16.12.2020 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovanej medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 10 600,00 EUR.

Žalovaná sa zaviazala splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 83,36 EUR, ktoré bola povinná uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 29,56 EUR, 5,49 % p. a. úrok za medziúver vo výške 48,50 EUR a poplatok za rizikové životné poistenie vo výške 5,30 EUR, pričom sa uspokojovali v poradí úroky z medziúveru, poplatok za poistenie a vklady na konto sporenia.

Žalobca vklad prijatý na konto stavebného sporenia, ako splátku úroku z medziúveru a poplatok za prijatie do poistenia, preúčtoval na konto medziúveru. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. V., bod 5. 3. zmluvy o úvere.

V súlade čl. V. a VI. zmluvy o úvere sa žalovaná zaviazala platiť poplatok za rizikové životné poistenie pravidelnými mesačnými platbami vo výške 5,30 EUR. Žalovaná prehlásila a svojim podpisom potvrdila prijatie do poistenia ako poistená osoba.

Žalovaná porušila zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestala riadne a včas splácať. Listom zo dňa 13.09.2023 žalobca vyzval žalovanú na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovanú zároveň

upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti.

Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 16.11.2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom.

Žalobca listom zo dňa 27.03.2024 vyzval žalovanú na plnenie, no žalovaná dlžnú sumu neuhradila.

Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 553,65 EUR so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 10 600,00 EUR (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 10 046,35 EUR (istina).

Žalovaná suma, t. j. dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (16.11.2023), predstavuje sumu vo výške 10 484,47 EUR, pričom pozostáva z istiny vo výške 10 046,35 EUR; z nezaplatených 5,49 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 10 600,00 EUR do 16.11.2023 spolu vo výške 363,92 EUR a z nezaplatených poplatkov vo výške 74,20 EUR.

Žalobca si týmto dovoľuje uviesť, že si v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov celkovo vo výške 165,00 EUR. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 16.11.2023 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.11.2023. (10 649,47 EUR – 165,00 EUR = 10 484,47 EUR, t. j. žalovaná suma).

Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca úročí istinu dohodnutým 5,49 % p. a. úrokom za úver a zároveň istinu spolu s nezaplatenými poplatkami 9,50 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 17.11.2024).

V súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti, žalobca si dovoľil poukázať na:

- rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019, spis. zn. 6Cdo/113/2018, kde NS SR dal do pozornosti odvolaciemu súdu „...rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 07.09.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankciovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej splatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.

- rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, spis. zn. 5Cdo/42/2020, kde NS SR zdôrazňuje, že žiadna zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. NS SR ďalej uvádza: „...neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatou za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania....Zosplatenie je inštitúciou slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva tak nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ....dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo...“ NS SR ako dovolací súd tak dospel k záveru, že „...v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Predmetné rozhodnutie aplikoval do praxe aj Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodnutím zo dňa 30.06.2020, spis. zn. 8Co/268/2019, zmenil rozhodnutie Okresného súdu Malacky zo dňa 12.07.2019, spis. zn. 27Csp/239/2017 – kde Okresný súd Malacky nepriznal žalobcovi nárok na riadny úrok po splatnosti tak, že Krajský súd v Bratislave s odkazom na predmetné rozhodnutie NS SR zo dňa 16.06.2020, tento nárok na úrok za úver po splatnosti žalobcovi riadne priznal.

3. K žalobe boli ako prílohy pripojené nasledujúce listiny: Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z 13.09.2023 + doručka; Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 20.11.2023 + doručka; Predžalobná výzva na zaplatenie dlhu z 27.03.2024 + doručka; Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa 16.12.2020; Pristúpenie k poisťovnej zmluve pre RŽP zo dňa 07.12.2020; Všeobecné podmienky pre zmluvy o stavebnom sporení; Výpis z účtu medziúveru; Výpis z účtu stavebného sporenia.

4. Zo strany žalobcu bolo doručené vyjadrenie k výzve súdu, aby žalobca preukázal akým spôsobom skúmal bonitu žalovaného (schopnosť splácať poskytnutý úver).

Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že pri výpočte ukazovateľa schopnosti žalovanej splácať vychádzal z čistého príjmu + 5 537,87 EUR, ktorý je príjmom žalovanej zo závislej činnosti v SR, IČO: XXXXXXXXX a celkových nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej - 2 461,75 EUR, ktoré pozostávajú zo sumy životného minima na plnoletú osobu 214,83 EUR, životné ho minima na dieťa 196,16 EUR, zo 40 %-ného rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa 2 050,76 EUR, výšky splátky spotrebiteľského úveru 81,25 EUR, peňažných záväzkov znižujúcich príjem žalovaných 2 781,00 EUR.

Následne bol ukazovateľ schopnosti žalovanej splácať úver (bonita) vypočítaný v výsledkom pod hodnotu 1 (2 461,75 EUR + 81,25 EUR + 2 781,00 EUR) : 5 537,87 EUR = 0,9613, tzn. žalovaná bola v čase posudzovania žiadosti o úver bonitná (hodnota ukazovateľa schopnosti žalovaného splácať úver neprekročila hodnotu 1), bonita bola > 0.

Žalovaná bola z dôvodu preverenia ekonomickej situácie preverená dopytom do sociálnej poisťovne, pričom sociálna poisťovňa potvrdila príjem žalovaného (F. G. F., H.: XXXXXXXXX), ako aj dopytom do spoločného registra bankových a nebankových informácií (SRBI / NRKI).

Zároveň zo žiadosti o úver vyplýva, že žalovaná mala dve nezaopatrené deti. Žalobca pred poskytnutím úveru požadoval od žalovanej potvrdenie o príjme. I. G. G. J. G. J. G. F., pričom doložila aj výplatné pásky za posledný mesiac, ktorý predchádzal schváleniu úveru.

Prílohy preukazujúce tvrdené: Žiadosť o úver, Potvrdenie o príjme, výplatné pásky, Výpis registra SRBI, Dopyt Sociálna poisťovňa

5. Okresný súd Banská Bystrica v upomínanom konaní dňa 19.02.2025 vydal platobný rozkaz sp. zn. 34Up/1168/2024, v ktorom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu a trovy konania. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. Následne bol spis postúpený na Okresný súd Humenné.

6. V podanom odpore žalovaná uviedla, že z obsahu predmetného návrhu na vydanie platobného rozkazu a jeho príloh, rovnako tak z podania žalobcu a jeho príloh na základe výzvy konajúceho súdu, preukázanie splnenia zákonom ustanovenej povinnosti žalobcu postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere s odbornou starostlivosťou v rámci poskytnutia zákonom požadovaných informácií žalovanému pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplývali.

Obsahom listiny označenej ako „Žiadosť o spotrebiteľský úver s rizikovým životným poistením“ je síce prehlásenie budúceho dlžníka o tom, že podpísal a prevzal jedno vyhotovenie dokumentu Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (SpÚ), čo potvrdzuje svojim podpisom na úverovej žiadosti; avšak takéto prehlásenie budúceho dlžníka nie je samé osebe preukázaním splnenia zákonom uloženej povinnosti žalobcu postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere s odbornou starostlivosťou a konajúci súd nemohol mať splnenie tejto povinnosti žalobcom bez ďalšieho (daný dokument v predmetnom súdnom spise absentuje) za preukázané. Okrem iného napríklad aj preto, že aj za eventuálneho predpokladu, že by budúci dlžník podpísal a prevzal jedno vyhotovenie dokumentu Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, čo ale rozhodne preukázané v konaní doposiaľ nebolo a nebolo to ani žalobcom tvrdené, nie je zrejmy obsah tohto dokumentu (SpÚ) a teda to, či tento aj skutočne v danom prípade obsahoval povinné náležitosti ustanovené zákonom.

Spotrebiteľ musí mať adekvátnu možnosť sa s obsahom informácií o spotrebiteľskom úvere oboznámiť pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, to však neznamená, že tak skutočne aj urobí. Aj keď je spotrebiteľovi priznaná vyššia právna ochrana pre jeho fakticky slabšie postavenie, nedochádza tým k úplnému potlačeniu starorímskej právnej zásady *vigilantibus iura scripta sunt*. Preto samotné prehlásenie budúceho dlžníka (spotrebiteľa) že podpísal a prevzal jedno vyhotovenie dokumentu Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (SpÚ) nie je dostačujúce a splnenie povinnosti žalobcu konať s odbornou starostlivosťou nepreukazuje, čo zakladá pochybnosti o nároku uplatňovanom žalobcom. Platobný rozkaz je rozhodnutie vo veci samej, ktoré je vydané v skrátenej konaní, ktorého skutkovým základom sú len skutočnosti tvrdené žalobcom. Zákon preto vyžaduje, aby skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje žalobou uplatnené právo, boli dostatočne osvedčené a preto jednou zo zákonom ustanovených podmienok ako predpoklad pre vydanie platobného rozkazu je dostatočné preukázanie oprávnenosti nároku; teda dostatočné osvedčenie nároku žalobcu, ktorému má byť súdnym rozhodnutím poskytnutá ochrana. Osvedčenie práva žalobcu neznamená len osvedčenie niečoho, čo je medzi stranami skutkovo nesporné, ale aj osvedčenie toho, že po právnom posúdení skutočností tvrdených žalobcom v návrhu, ktorými žalobca oprávnenosť svojho nároku preukazuje, možno predpokladať

danosť práva žalobcu, ktorému sa poskytuje ochrana v skrátanom súdnom konaní. Obrazne povedané, inak by bolo možné poskytnúť ochranu akémukoľvek nároku a preto hodnoverné osvedčenie nároku musí viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti úspešnosti strany v konaní o žalobe (návrh na vydanie platobného rozkazu je vo svojej podstate žalobou o zaplatenie určitého peňažného plnenia) by v danom prípade bola vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia.

V danom prípade ale uvedené nebolo naplnené, nakoľko žalobca vynaloženie odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľského úveru hodnoverným spôsobom nepreukázal a tak zákonom ustanovené podmienky (ust. § 3 ods. 3 prvá veta zákona o upomínacom konaní) pre vydanie platobného rozkazu neboli splnené. Navyiac v zmysle ust. § 4 ods. 6 zákona o upomínacom konaní ak sa návrhom uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy alebo z iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, k návrhu sa musí pripojiť spotrebiteľská zmluva a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje. Je zrejmé, že v danom prípade bolo nevyhnutné, aby k návrhu bol pripojený práve dokument Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (SpÚ), ktorý v súdnom spise však absentuje a na ktorý odkazuje v článku XI. "ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA" ods. 11.5 Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4518213906. V akokoľvek formalizovanom procesnom postupe musí súd dbať, aby neprestal byť orgánom ochrany práv. Je potrebné vnímať hranicu, za ktorou je súd povinný zamedziť tomu, aby svojou autoritou aproboval nežiadúce použitie práva. Práve také postavenie súdu je nevyhnutným atribútom právneho štátu a spravidla je vyjadrené v procesných ustanoveniach predpisov stanovujúcich ich základné princípy vychádzajúce z hodnotových základov spoločnosti.

Vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte, splnenie podmienok pre vydanie rozhodnutia musí byť preukázané bez pochybností, preto pokiaľ súd nemá preukázané dostatočné osvedčenie nároku žalobcu, ktorému má byť poskytnutá ochrana, nemôže vydať rozhodnutie v skrátanom súdnom konaní, ktoré by učinilo voči žalovanému vykonateľným nárok, ktorý žalobca v návrhu listinnými dôkazmi dostatočne neosvedčil. Pri platobnom rozkaze je totiž definovaná jasná požiadavka zákonodarcu, aby súd o tvrdených skutočnostiach nemal pochybnosti a aby tieto vyplývali z listinných dôkazov.

Uvedené platí obzvlášť ak sa návrhom uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy a práve preto zákon o upomínacom konaní de lege lata konštituuje v ust. § 4 ods. 6 nevyhnutnosť pripojiť k takému návrhu nielen samotnú spotrebiteľskú zmluvu, ale bezpodmienečne aj všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje. A contrario možno preto uzavrieť, že ak súd má vo veci nejaké pochybnosti, resp. ak skutočnosti tvrdené žalobcom nie sú dostatočne osvedčené z listinných dôkazov, platobný rozkaz vydať nemôže.

V zmysle prezentovaného je preukázané, že boli v predmetnej veci splnené zákonné podmienky pre odmietnutie návrhu podľa ust. § 6 ods. 1 písm. b) zákona o upomínacom konaní.

Zároveň podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalobca v danej veci povinný zabezpečiť v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnutie informácie žalovanému v rámci povinnosti uzavrieť poisťnú zmluvu alebo zmluvu o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ak uzavretie takejto zmluvy bolo povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok.

Poukazujúc na skutočnosť, že v prejednávanej veci sa jedná práve o takú situáciu a skutočnosť, že pristúpenie k poisťnej zmluve pre rizikové životné poistenie bolo žalovaným podpísané dňa 07.12.2020 a žiadosť o spotrebiteľský úver s rizikovým životným poistením, ktorej obsahom bolo vyššie uvedené prehlásenie budúceho dlžníka o prevzatí jedného vyhotovenia dokumentu Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (SpÚ), je zo dňa 09.12.2020, plynie z deklarovanej dôvodný záver, že povinnosť žalobcu v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebola s istotou splnená. Ergo povinnosť žalobcu zabezpečiť v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnutie informácie žalovanému v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemohla byť splnená za okolností, keď žalobca so žalovaným uzatvoril pristúpenie k poisťnej zmluve pre rizikové životné poistenie skôr (dňa 07.12.2020), ako vôbec došlo k podaniu žiadosti o spotrebiteľský úver s rizikovým životným poistením (dňa 09.12.2020), pri ktorom malo byť budúcemu dlžníkovi predložené jedno vyhotovenie dokumentu Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (SpÚ); a to aj vtedy, ak by tento informáciu v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere

skutočne obsahoval. Takýto postup uplatnený žalobcom je neprijateľný a jedná sa zjavne o obchádzanie zákona žalobcom.

V kontexte uvedených právnych noriem predstavujú typický príklad zmluvy o úvere, ktoré sú účelovo koncipované veriteľom tak, aby aj relatívne nízky spotrebiteľský úver musel byť splácaný neprimerane dlhý čas, čím vzniká navýšenie v zmysle odplaty predstavujúcej neprimerane vysokú sumu, čo vedie k zásadnému preplateniu spotrebiteľského úveru a konštituuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

V predmetnej veci je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere 20,08 rokov (predpokladaný dátum splatenia 31.01.2041), v dôsledku čoho by spotrebiteľ (žalovaný) mal zaplatiť celkovú čiastku 19.902,93 Eur, z toho istina 10.600,00 Eur (53,25 % z celkovej čiastky) a z toho úroky 8.005,63 Eur (40,22 % z celkovej čiastky); v uvedenom však nie je zohľadnená prípadná zmena úrokovej sadzby medziúveru, ktorá je fixná na dobu 5 rokov.

Amortizačná tabuľka pri spotrebiteľskom úvere by mala poskytnúť spotrebiteľovi relevantné informácie o súhrne všetkých platieb, ktorým bude musieť za každé splátkové obdobie čeliť. Teda amortizačná tabuľka spotrebiteľovi ukáže, koľko

bude musieť zaplatiť na úrokoch, splácaní istiny a aký je nesplatený dlh v jednotlivých obdobiach. Jej hlavným účelom je transparentnosť pre spotrebiteľa, nakoľko umožňuje dlžníkovi presne pochopiť, ako bude jeho úver splácaný. Spotrebiteľ má z amortizačnej tabuľky jasne vidieť, ako sa jeho dlh postupne znižuje.

Podľa legislatívy Európskej únie (smernica o spotrebiteľskom úvere) a slovenského práva (napr. zákon č. 129/2010 Z. z.) má spotrebiteľ právo na transparentné informácie o úvere. Amortizačná tabuľka je jedným z nástrojov, ktorý zabezpečuje dodržiavanie tejto povinnosti poskytovateľmi úverov. Amortizačná tabuľka totiž v konečnom dôsledku poskytuje spotrebiteľovi nielen detailný pohľad na splácanie úveru, ale aj právnu a finančnú istotu pri jeho riadení.

V danom prípade je však amortizačná tabuľka pre medziúver neprehľadná, zavádzajúca a neposkytuje relevantné informácie o súhrne všetkých platieb, ktorým bude musieť žalovaný čeliť a tak právo žalovaného na transparentné informácie pri spotrebiteľskom úvere nie je naplnené ani v najmenšom.

Dľa predmetnej zmluvy sa dlžník mal zaviazat' splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 83,36 Eur, ktorá bude konštantná počas celej doby splácania úveru. Ročne by teda mal dlžník zaplatiť sumu 1.000,32 Eur (12 x 83,36 Eur). Z amortizačnej tabuľky ale plynie, že dlžník by mal každý rok počnúc rokom 2021 až do roku 2032 vrátane čeliť dvom sumám a to sume 582,00 Eur a sume 63,60 Eur, teda spolu sume v celkovej výške 645,60 Eur. Reálne však bude dlžník čeliť sume minimálne 1.000,32 Eur, teda sume o 54,94 % vyššej ako deklaruje amortizačná tabuľka pre medziúver.

Zároveň je nutné podotknúť, že dlžník by mal počas prvých 12-tich rokov od uzatvorenia zmluvy splácať de facto len úroky za poskytnutý medziúver v sume 582,00 Eur ročne a poplatky za rizikové životné poistenie v sume 63,60 Eur ročne (ktoré bolo mimochodom so žalovaným uzatvorené pred poskytnutím informácie podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Dlžník by teda mal počas prvých 12-tich rokov od uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatiť v splátkach spolu sumu 12.003,48 Eur, z ktorej úroky za medziúver a náklady na rizikové

životné poistenie pohlta 64,54 % zaplatenej sumy (sumu 7.747,20 Eur). Skutočnosť, že počas týchto 12-tich rokov nedôjde vôbec k splácaniu istiny, sa prejaví tým, že dlžník spláca úroky každoročne počas 12-tich rokov z plnej sumy istiny 10.600,00 Eur a taktiež tým, že sa vytvára neúmerne dlhý zmluvný vzťah v neprospech spotrebiteľa. Tieto skutočnosti si žalovaný práve v dôsledku amortizačnej tabuľky pre medziúver, ktorá neposkytuje relevantné informácie o súhrne všetkých platieb, ktorým by musel žalovaný čeliť, nemal možnosť pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedomiť.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.12.2022 obsahuje tzv. fikciu doručovania v článku XI. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA ods. 11.2. v nasledovnom znení: „Písomné oznámenia a písomnosti veriteľ doručuje najmä poštou alebo elektronickými komunikačnými médiami (telefón, fax, SMS, telex, e-mail, portál Moja PSS alebo iné elektronické médium) na adresu trvalého pobytu oznámenú dlžníkom, resp. ručiteľom alebo na veriteľovi poslednú známu adresu dlžníka, resp. ručiteľa alebo do elektronickej schránky správ oznámenú dlžníkom, resp. ručiteľom. Všetky oznámenia a písomnosti veriteľa, vrátane Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a odstúpenia od zmluvy, sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte, po oznámení na adrese

uvedenej v tejto zmluve alebo pri zmene adresy na dodatočne účastníkom zmluvného vzťahu písomne oznámenú adresu pre doručovanie. V prípade vrátenia zásielky bez jej uloženia na pošte z toho dôvodu, že sa účastník zmluvného vzťahu na adrese nezdržiava, je odsťahovaný alebo je neznámy, sa zásielka považuje za doručení v deň, keď sa táto vrátila veriteľovi. Všetky oznámenia a písomnosti doručované elektronickými komunikačnými médiami sa považujú za doručené nasledujúci deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín ich doručenia.“

Predmetné zmluvné ustanovenie je dôvodné považovať za neprijateľné, ktoré je v rozpore s ust. § 45 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Prejav vôle vrátane písomnosti je účinný voči adresátovi od okamihu, keď sa dostane do jeho sféry dispozície. Neprítomnej osobe musí prejav vôle teda dôjsť, aby voči nej začal pôsobiť. Znamená to, že adresát má konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu. Oprávnený záujem spotrebiteľa na riadnom doručení zásielky je na základe uvedeného v tejto oblasti značne potlačený záujmami silnejšieho subjektu. Zmluvná podmienka, podľa ktorej by sa písomnosť považovala za doručení spotrebiteľovi v prípade neprevzatia zásielky na pošte, by však túto požiadavku na riadne doručenie a oboznámenie sa s prejavom vôle nespĺňala. Podmienka je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že spotrebiteľovi upiera právo na riadne doručenie písomnosti. Totožný právny názor prezentoval Krajský súd v Trnave ako súd správny vo svojom rozhodnutí sp. zn. 20S/81/2019–119 zo dňa 21.05.2020, ktoré bolo následne potvrdené rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Asan/25/2020 zo dňa 27.06.2022 (obdobne tiež NS SR sp. zn. 4Asan/18/2018 zo dňa 06.06.2019).

Je totiž zrejmé, že fikcia doručovania uplatňovaná vo verejnom práve a procesných predpisoch je postavená na odlišných východiskách ako doručovanie hmotnoprávných úkonov v zmysle ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj keď zámerom žalobcu bolo mať doručovanie písomností v predmetnej zmluve upravené rovnakým spôsobom, problém spočíva v tom, že je to v rozpore s normami ustanovenými na ochranu spotrebiteľa, keď by podľa takejto zmluvnej podmienky mala byť považovaná za doručení aj taká písomnosť, ktorá sa vôbec nedostala do dispozičnej sféry spotrebiteľa ako adresáta, ktorý sa navyše o nej ani nedozvedel. Je nespochybniteľné, že také zmluvné dojednanie zhoršuje postavenie spotrebiteľa oproti úprave Občianskeho zákonníka.

Podľa obsahu predmetného súdneho spisu žalobca aplikoval práve túto fikciu doručovania, ktorá je však v rozpore s normami ustanovenými na ochranu spotrebiteľa, na písomnosti žalobcu, z čoho následne žalobca vyvodil svoje právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a taktiež svoje právo sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhať sa zaplatenia zosplateného dlhu.

Nakoľko je ale fikcia doručovania obsiahnutá v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.12.2022 v rozpore s materiálным korektívom ochrany práv spotrebiteľa, je toto zmluvné dojednanie absolútne neplatné, čo má za dôsledok to, že písomnosti žalobcu, ktoré sa do dispozičnej sféry žalovaného nikdy nedostali, nemohli vyvolať právne následky, ktoré právne predpisy obvykle s takým prejavom vôle spájajú. Žalobca preto nemal právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pretože podmienky ustanovené zákonom oprávňujúce žalobcu na také konanie neboli splnené. Obdobne žalobca nemal právo domáhať sa zaplatenia dlhu podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu.

7. V následne doručenom doplnení odporu, žalovaná uviedla, že podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p). Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.12.2022 vo svetle zákonom požadovaných náležitostí týkajúcich sa úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, čiže v danej veci podmienok, ktoré upravujú jej zmenu a časových období, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienok a spôsobe vykonania tejto zmeny neobstojí.

Obsahové náležitosti v rámci úročenia medziúveru sú upravené v článku V. danej spotrebiteľskej zmluvy, pričom je dôvodné konštatovať, že vytvárajú nevídaný rozsah svojvoľe pre veriteľa a to v neprospech spotrebiteľa. Je zrejmé, že práve tomu sa zákonodarca kogentnou úpravou povinných zmluvných náležitostí v rámci zmeny úrokovej sadzby a časových období, v ktorých k zmene úrokovej sadzby dochádza snažil zamedziť. Neurčité zmluvné dojednanie: „Veriteľ je oprávnený zmeniť úrokovú sadzbu medziúveru z vážneho objektívneho dôvodu.“ ani v najmenšom zákonné požiadavky nenapĺňa. Veriteľ je de facto podľa zmluvnej formulácie oprávnený po uplynutí doby fixácie úrokovej sadzby medziúveru jednostranne určiť ďalšiu dobu, resp. doby fixácie úrokovej sadzby a výšku úrokovej sadzby medziúveru platnú počas takto určenej doby fixácie úrokovej sadzby vždy, ak podľa jeho názoru nastal pre to vážny objektívny dôvod. Nakoľko zmluva exaktne nešpecifikuje, čo sa konkrétne za vážny objektívny dôvod považuje, je toto uváženie ponechané výlučne na svojvoľu veriteľa. Uvedené neurčité zmluvné dojednanie odporuje účelu zákonnej ochrany spotrebiteľa, podstatne zhoršuje postavenie spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu, je neprípustné a samozrejme absolútne neplatné.

Žalovaný sa zo zmluvného dojednanja dozvie len to, že po uplynutí doby fixácie je veriteľ oprávnený kedykoľvek jednostranne určiť ďalšiu dobu fixácie úrokovej sadzby a jej výšku, ak má za to, že je splnená neurčitá podmienka vážneho objektívneho dôvodu, pričom pri jej určení je veriteľ obmedzený len jej maximálnou výškou. Pod zákonnou formuláciou § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch zákonodarca zaiste nemal na zreteli neurčitú podmienku "vážneho objektívneho dôvodu", o ktorej splnení jednostranne rozhodne sám veriteľ, ale mal na mysli precízne vymedzenie konkrétnych podmienok upravujúcich zmenu úrokovej sadzby, časových období, v ktorých k zmene dochádza a spôsobu vykonania tejto zmeny a to tak, aby tieto zákonom ustanovené povinné náležitosti zmluvy boli spotrebiteľovi zrejmé, mohol sa s nimi podrobne oboznámiť a následne sám uvážiť, či zmluvu o spotrebiteľskom úvere s veriteľom uzatvorí. Nakoľko je preukázaný záver o tom, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, má toto porušenie povinností žalobcom za dôsledok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

8. K podanému odporu sa písomne vyjadril žalobca. K námietke skúmania bonity žalovanej žalobca uviedol, že preukázanie skúmania bonity pri poskytnutí úveru žalovanej nie je hmotnoprávnou podmienkou podania žaloby, rovnako tak ani predloženie Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere nie je hmotnoprávnou podmienkou podania žaloby. Žalobca riadne, v súlade s platnými právnymi predpismi preveril platobnú schopnosť Žalovanej a za účelom preukázania splnenia si svojich povinností v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch súdu predložil kompletný postup akým skúmal bonitu Žalovanej v podaní zo dňa 22.07.2024. Žalobca súdu predkladá Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.12.2020. Žalobca k tvrdeniu Žalovanej ohľadom povinnosti zabezpečiť poskytnutie informácií v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza, že ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch neuvádza definíciu dostatočného predstihu a má za to, že Žalovanej poskytol všetky informácie do dňa podpisu úverovej zmluvy, t.j. 16.12.2024.

K neprijateľným podmienkam uviedol, prípadná neprijateľnosť nevýhodných podmienok, na ktoré sa Žalovaná odvoláva, nie je podmienená spôsobom akým sú vytvorené a spotrebiteľovi predložené, ale ich obsahom, ktorý musí byť jasný, zrozumiteľný a nesmie vytvárať nerovnováhu medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa a právami a povinnosťami dodávateľov. V spotrebiteľskom práve sa pritom uplatňuje koncepcia priemerného spotrebiteľa, t. j. spotrebiteľa, ktorý má dostatok informácií a je v rozumnej miere pozorný a opatrný s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory. Tvrdenia Žalovanej, že zmluva o úvere bola Žalobcom vopred pripravená a pri jej podpise nemala možnosť predpísané podmienky ovplyvniť, považuje Žalobca výslovne za účelové, nakoľko v čase uzavretia zmluvy mala Žalovaná mala 32 rokov a teda mala všetky predpoklady, od ktorých možno legitímne očakávať, že pred uzavretím zmluvy konala rozumne a zodpovedne, t. j. zmluvu si pred podpisom dôkladne prečítala, vyžiadala si všetky potrebné informácie a jej vlastnoručný podpis potvrdzuje prejav slobodnej a vážnej vôle nielen nadobudnúť práva zo zmluvy, ale byť aj viazaný povinnosťami, ktoré zo zmluvy jednoznačne a nezameniteľne vyplývajú. Žalobca poukazuje na to, že zmluva o úvere zo dňa 16.12.2020 č. XXXXXXXX X XX obsahovala aj amortizačnú tabuľku, z ktorej jednoznačne vyplýva, že údaje sú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby a v prípade, ak by bolo naplnené obdobie 5 rokoch Žalobca by zaslal Žalovanej nové znenie amortizačnej po úprave úrokovej sadzby. Z tohto dôvodu považuje Žalobca tvrdenia žalovanej o netransparentnosti za irelevantné a účelové.

Žalobca ďalej výslovne poprel tvrdenia Žalovanej, že jej neboli doručené oznámenia k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a že z uvedeného dôvodu nedošlo k platnému zosplateniu pohľadávky. Žalobca

výslovne popiera, že by neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Platí, že veriteľ má právo a nie povinnosť žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Ak sa v spotrebiteľskej zmluve dohodla strata výhody splátok alebo ak o tom rozhodne súd, veriteľ má právo od dlžníka (spotrebiteľa) žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Ak toto právo chce uplatniť, môže tak urobiť, len ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej 3-mesačná lehota. Až po jej uplynutí nastane strata výhody splátok upravená v ustanovení § 565 OZ (ak je súčasne splnená podmienka o upozornení dlžníka, že veriteľ požaduje zaplatenie celej pohľadávky). Dlžník môže stratu výhody splátok odvrátiť tým, že zaplatí dlhovanú splátku. Zákon navyše vyžaduje, aby veriteľ dlžníka upozornil, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu (strata výhody splátok). Veriteľ musí uplatnenie svojho práva notifikovať vopred aspoň v 15-dňovej lehote. Po jej uplynutí právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky sa stáva účinným. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ neupravuje moment začiatku plynutia uvedenej notifikačnej lehoty. Žalobca si dovoľuje zdôrazniť, že predčasné zosplatenie pohľadávky (ako aj upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, predžalobná výzva sú jednostranné adresné hmotnoprávne úkony, pri ktorých sa režim doručovania spravuje § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonník, a teda tzv. teóriou dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností zachytávajúcej právny úkon. K problematike doručovania hmotnoprávných úkonov Žalobca poukazuje aj na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 36/2020 z 15.12.2020, v ktorom Najvyšší súd SR prezentuje podstatu doručovania hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka: „Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane do jeho dispozície sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010). Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Dôjdením do sféry vplyvu príjemcu sa rozumie napríklad vhoďenie listu do schránky príjemcu alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal v zmluve najavo, že písomnosti možno posilať aj elektronicky. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t. j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Pre čas dôjdenia prejavu vôle ďalej platí, že prejav vôle musí dôjsť adresátovi v čase, v ktorom sa podľa obvyklých okolností mohol s obsahom prejavu vôle oboznámiť; záleží teda na tom, kedy adresát mal a mohol predpokladať prijatie prejavu. Dôjdením prejavu vôle do dispozície sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať.“ Žalobca ďalej poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 8Co/473/2012 z 30. 8. 2013 v zmysle, ktorého „Pojem „dôjsť“ je však širší ako pojem „doručenie“, preto i v súlade s ustálenou judikatúrou, stačí, ak sa návrh ocitne vo sfére ovládanej príjemcom, hoci príjemca o návrhu dosiaľ nevie (návrh je napr. obsiahnutý v liste uloženom v poštovej schránke) alebo sa s jeho obsahom doposiaľ neoboznámil.“ Na základe vyššie uvedených skutočností má žalobca za to, že všetky listiny, na ktoré Žalovaná poukazuje, doručoval v súlade so zákonom a Žalovaná mala vždy možnosť sa s obsahom listín zoznámiť. V zmysle čl. VII. ods. 7.3. zmluvy o úvere sa dlžník zaväzuje bez zbytočného odkladu informovať veriteľa o všetkých zmenách skutočností týkajúcich sa osoby dlžníka, okrem iného aj o zmene adresy trvalého, resp. prechodného pobytu. Žalobca doručoval zásielky na adresu uvedenú v zmluve o úvere. Žalobca ešte pred zaslaním upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, požiadal Register obyvateľov SR o oznámenie trvalého pobytu Žalovanej. Podľa informácií, ktoré boli Žalobcovi oznámené, mala Žalovaná hlásený trvalý pobyt na adrese D. XX, XXX XX E. s dátumom začatia platnosti 12.12.2022 bez uvedenia dátumu ukončenia platnosti. Žalobca pred zaslaním upozornenia na vyhlásenie okamžitej splatnosti ako

aj oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou a preto mu nemôže byť na ľarchu, že Žalovaná by si v prípade pravdivosti tvrdení nespĺnila nie len zmluvou ustanovenú povinnosť, ale aj zákonnú povinnosť, kedy je podľa zákona 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov potrebné nahlásiť minimálne prechodný pobyt, ak sa má byť v trvaní viac ako 90 dní. Žalobca má za to, že ustanovenie zmluvy o doručovaní reflektuje zákonné ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tzv. fikcia doručovania, čím nepodlieha zmluvnej kontrole o neprijateľnosti. (vyplývajúci zo Smernice Rady o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách č. 93/13/EHS).

Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že v súlade s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn. PL ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018: „Pri ustanovovaní zákonných podmienok ochrany spotrebiteľa, dlžníka, je nutné dbať na vyváženosť právnej úpravy z hľadiska jednotlivých ústavných štandardov vrátane princípu právneho štátu. Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty.“

Žalobca má za to, že zmluva o úvere spĺňa všetky zákonom stanovené požiadavky a vägne tvrdenia Žalovanej sú iba účelové s cieľom vyhnúť sa splácaniu dlžnej sumy.

Žalobca dodal, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 23Cdo/1201/2009 aj „ochrana spotrebiteľa má svoje limity a nemožno ju ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti s tým, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, nakoľko spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať, pričom neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu.“

9. Žalovaná vo svojom následnom vyjadrení uviedla, že v rámci vyjadrenia žalobcu je v prvom rade nutné podotknúť, že sa svojho domnelého práva domáhal prvotne vydaním platobného rozkazu, čiže v skrátenom súdnom konaní a nakoľko k jeho vydaniu dochádza len na základe skutočností tvrdených žalobcom, zákon správne a odôvodnene požaduje, aby skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje žalobcom uplatnené právo, boli dostatočne osvedčené. Uvedené platí obzvlášť za okolností, keď žalovanou stranou je spotrebiteľ, čo je v danom prípade naplnené. Je nepochybné, že žalobca bol pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný vynaložiť odbornú starostlivosť a to v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca mal v zmysle odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere okrem iného zákonnú povinnosť posúdiť bonitu žalovanej a práve preto ho Okresný súd Banská Bystrica výzvou sp. zn. 34Up/1168/2024 zo dňa 01.07.2024 vyzval, aby predložili dôkazy z ktorých bude zrejmé, akým spôsobom žalobca postupoval pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa (žalovanej) splácať spotrebiteľský úver. Materiálnym predpokladom, ktorý musí byť splnený, aby žalobca mohol uplatniť svoje právo na súde a byť v konaní úspešný, je dostatočné osvedčenie nároku žalobcu, čo v danom prípade okrem iného znamená hodnoverné preukázanie vynaloženia odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobcom a súčasťou odbornej starostlivosti veriteľa (žalobcu) je aj skúmanie bonity spotrebiteľa (žalovanej) a poskytnutie informácií spotrebiteľovi (žalovanej) podľa § 4 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch (formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere); pričom to všetko bol žalobca povinný vykonať pred samotným uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak tomu tak nie je, potom nárok žalobcu nemožno odôvodnene predpokladať a súd návrh odmietne. Uvedené však platí nielen pri uplatnení nároku žalobcom návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, ale aj v prípade domáhania sa nároku žalobou na príslušnom vnútroštátnom súde. Žalobca sa teda mylí, ak tvrdí, že preukázanie skúmania bonity a predloženie Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere nie sú hmotnoprávnymi podmienkami podania žaloby. Preukázanie splnenia okrem iného práve týchto povinností, resp. preukázanie vynaloženia odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, zásadným spôsobom ovplyvňuje platnosť a obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ergo oprávnenosť žalovaného nároku. Inak povedané, nespĺnenie hmotnoprávných podmienok vedie k neúspechu žalobcu v konaní. Ak by zákonná povinnosť žalobcu vynaložiť odbornú starostlivosť pri poskytovaní spotrebiteľského úveru nebola preukázaná, môže to viesť k významným právnym následkom, ako je bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru alebo dokonca neplatnosť zmluvy. Je preto

nevyhnutné preskúmať vynaloženie odbornej starostlivosti žalobcom v danom prípade a nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, je konajúci súd povinný učiniť tak ex offio. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch bol žalobca v súlade s vynaložením odbornej starostlivosti povinný zabezpečiť v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnutie informácie žalovanej v rámci povinnosti uzavrieť poisťnú zmluvu alebo zmluvu o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ak uzavretie takejto zmluvy bolo povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok.

Z obsahu žalobcom predložených Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere podpísaných žalovanou dňa 09.12.2020 plynie nasledovné zistenie: „Na získanie SpÚ (pozn. žalovanej: spotrebiteľský úver) alebo na získanie SpÚ za ponúkaných podmienok sa musí uzatvoriť - poistenie na zabezpečenie SpÚ, alebo – ďalšia zmluva o doplnkovej službe“

Na základe deklarovaneho je zrejmé, že na získanie predmetného spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za podmienok ponúkaných žalobcom bola žalovaná povinná uzatvoriť rizikové životné poistenie. Žalobca bol preto v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch povinný zabezpečiť v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnutie tejto informácie žalovanej.

Pristúpenie k poisťnej zmluve pre rizikové životné poistenie bolo žalovanou podpísané dňa 07.12.2020, kdežto žalobca o povinnosti uzatvoriť rizikové životné poistenie na získanie predmetného spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok informoval žalovanú v rámci formulára Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.12.2020. Žalobca teda žalovanú o povinnosti uzatvoriť rizikové životné poistenie na získanie predmetného spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok informoval dňa 09.12.2020, čiže až následne potom ako ku dňu 07.12.2020 už došlo k jeho uzatvoreniu žalovanou.

Je preto preukázané, že povinnosť žalobcu vynaložiť odbornú starostlivosť pri poskytovaní predmetného spotrebiteľského úveru nebola v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch splnená. Žalobca si totiž danú zákonnú povinnosť nesplnil a to nielen preto, že k tomu nedošlo v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere (dňa 09.12.2020), ale predovšetkým preto, že zákon dodatočné splnenie tejto povinnosti neumožňuje, naopak ukladá tak konať v dostatočnom časovom predstihu.

Účelom ustanovenia zákona ukladajúceho veriteľovi povinnosť informovať spotrebiteľa o povinnosti uzavrieť poisťnú zmluvu v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere, ak uzavretie takejto zmluvy je povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok, je nepochybne to, aby spotrebiteľ bol v dostatočnom časovom predstihu vopred informovaný o tom, že poistenie je podmienkou na získanie úveru (resp. na jeho získanie za ponúkaných podmienok) a teda mohol slobodne zvážiť, či s takou podmienkou súhlasí. V danom prípade tomu ale tak rozhodne nebolo a žalobca vyššie uvedeným, ním uplatneným postupom, predmetné ustanovenie zákona obišiel.

Ak by bolo možné najprv spotrebiteľa primäť k tomu, aby pristúpil k zmluve pre rizikové životné poistenie a až následne ho informovať o tom, že pre uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok je spotrebiteľ povinný toto rizikové životné poistenie uzatvoriť, potom by logicky ani nemalo žiaden zmysel ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je veriteľ alebo finančný agent povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie vymedzené v písm. a) až s) predmetného ustanovenia zákona.

Žalobca však formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanej dňa 09.12.2022 teda v ten samý deň ako došlo k podpisu žiadosti o spotrebiteľský úver s rizikovým životným poistením zo dňa 09.12.2020 žalovanou.

Pod "prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere" sa v kontexte zákona o spotrebiteľských úveroch rozumie právny úkon spotrebiteľa, ktorým akceptuje konkrétnu ponuku veriteľa na poskytnutie úveru, pričom tento úkon nemusí nutne viesť priamo k vzniku zmluvného vzťahu. Podpis úverovej žiadosti spotrebiteľom by teda mohol nadobudnúť záväzný charakter práve vtedy, ak by týmto prejavom vôle spotrebiteľa došlo k akceptácii úverových podmienok, resp. k akceptácii konkrétnej úverovej ponuky veriteľa.

V prípade žiadosti o spotrebiteľský úver s rizikovým životným poistením žalovanou podpísanou dňa 09.12.2020 je uvedené naplnené, pretože sa jedná o presne taký prejav vôle žalovanej, ktorým dala

jednoznačne najavo v prípade schválenia tejto žiadosti vôľu byť viazaná práve touto konkrétnou úverovou ponukou žalobcu. Následné podpísanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX veriteľom a žalovanou, ktorým malo dôjsť k vzniku zmluvného vzťahu, je už len formálnym potvrdením konkrétnej úverovej ponuky žalobcu prijatou žalovanou dňa 09.12.2020 v žiadosti o spotrebiteľskom úvere s rizikovým životným poistením. Po podpise žiadosti o spotrebiteľský úver s rizikovým životným poistením žalovanou už totiž nebola možná akákoľvek zmena tejto konkrétnej úverovej ponuky žalobcu akceptovanej žalovanou v žiadosti zo dňa 09.12.2020.

Preto poskytnutie zákonom požadovaných informácií prostredníctvom formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere žalobcom dňa 09.12.2020 žalovanej, čiže v ten samý deň ako došlo k prijatiu ponuky o spotrebiteľskom úvere žalovanou, nie je dostatočné, pretože spotrebiteľ (žalovaná) za takých okolností nemá reálnu možnosť si úverové podmienky zvážiť a porovnať s inými ponukami. Žalobca si preto nesplnil povinnosť podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Bolo by celkom zjavne nelogické, ak by zákon žalobcovi ukladal povinnosti a zároveň by mu v prípade ich nesplnenia nehrozila žiadna sankcia. Respektíve pokiaľ zákon priznáva spotrebiteľovi konkrétne práva v rámci procesu bezprostredne predchádzajúceho poskytnutiu spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, musí sa ich invazívne obmedzenie veriteľom v neprospech spotrebiteľa odzrkadliť práve v tom, že taká zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatným právny úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

Žalovaná mala podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch právo byť informovaná v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere o povinnosti uzavrieť poisťnú zmluvu, pretože v danom prípade bolo uzavretie takejto zmluvy povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok.

Zároveň mala žalovaná podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch právo v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere na informácie vymedzené v písm. a) až s) predmetného ustanovenia zákona.

Žalobca ale svojím postupom vymedzené ustanovenia zákona priznávajúcej žalovanej právo na informácie v procese bezprostredne predchádzajúcom poskytnutiu spotrebiteľského úveru obišiel a tým právo žalovanej na informácie neprípustným spôsobom obmedzil, pritom konečným výsledkom žalobcom uplatneného postupu je zmluva o o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Nakoľko uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX bolo dosiahnuté postupom žalobcu, ktorým však právo žalovanej na informácie obmedzil, je predmetná zmlúv a o spotrebiteľskom úvere absolútne neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Žalobca si teda povinnosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch rozhodne nesplnil, nekonal v súlade s vynaložením odbornej starostlivosti, právo žalovanej na informácie neprípustným spôsobom obmedzil a ustanovenia zákona svojím postupom obišiel.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahuje v článku V. ("ÚROČENIE, SPLATNOSŤ A SPLÁCANIE ÚVERU") ods. 5.1. nasledovné zmluvné dojednanie: „Veriteľ je oprávnený zmeniť úrokovú sadzbu medziúveru z vážneho objektívneho dôvodu.“; pričom konkrétna špecifikácia, čo sa za vážny objektívny dôvod považuje sa už v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nenachádza (rovnako tak v žiadnom inom dokumente vyhotovenom žalobcom a predloženom žalovanej ku dňu uzatvorenia danej spotrebiteľskej zmluvy).

Žalobca obdobnú neurčitú formuláciu používa aj v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere: „PSS, a.s., je oprávnená meniť úrokovú sadzbu medziúveru z vážneho objektívneho dôvodu a spôsobom uvedeným vo Všeobecných podmienkach stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby.“ taktiež ju žalobca uvádza ďalej v rámci podmienok, za ktorých sa uvedené náklady spojené so zmluvou o SpÚ môžu zmeniť a to nasledovne: „Veriteľ je oprávnený jednostranne meniť Sadzobník poplatkov z vážneho objektívneho dôvodu.“ Žalovaná na predmetné neurčité zmluvné dojednanie "vážny objektívny dôvod" poukázala už v doplnení odôvodnenia odporu sp. zn. 34Up/1168/2024 zo dňa 18.12.2024. Žalobca však danú námietku žalovanej vo svojom vyjadrení k podanému odporu nerefletoval.

Veriteľ (žalobca) je tak de facto podľa neurčitej zmluvnej formulácie oprávnený po uplynutí doby fixácie úrokovej sadzby medziúveru jednostranne určiť ďalšiu dobu, resp. doby fixácie úrokovej sadzby a výšku úrokovej sadzby medziúveru platnú počas takto určenej doby fixácie úrokovej sadzby vždy, ak podľa jeho názoru nastal pre to vážny objektívny dôvod. Nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere K. XXXXXXXXXXXX exaktne nešpecifikuje, čo sa konkrétne za vážny objektívny dôvod považuje, je toto uváženie ponechané výlučne na svojvoľu veriteľa (žalobcu). Uvedené neurčité zmluvné dojednanie odporuje účelu zákonnej

ochrany spotrebiteľa, podstatne zhoršuje postavenie spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu, je neprípustné a samozrejme absolútne neplatné.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

Žalovaná sa z predmetného zmluvného dojednania dozvie len to, že po uplynutí doby fixácie je veriteľ oprávnený kedykoľvek jednostranne určiť ďalšiu dobu fixácie úrokovej sadzby a jej výšku, ak má za to, že je splnená neurčitá podmienka "vážneho objektívneho dôvodu", pričom pri jej určení je veriteľ obmedzený len jej maximálnou výškou. Pod zákonnou formuláciou § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch zákonodarca zaiste nemal na zreteli neurčitú podmienku "vážny objektívny dôvod", o ktorej splnení jednostranne rozhodne sám veriteľ, ale mal na mysli precízne vymedzenie konkrétnych podmienok upravujúcich zmenu úrokovej sadzby, časových období, v ktorých k zmene dochádza a spôsobu vykonania tejto zmeny a to tak, aby tieto zákonom ustanovené povinné náležitosti zmluvy boli spotrebiteľovi zrejmé, mohol sa s nimi podrobne oboznámiť a následne sám uvážiť, či zmluvu o spotrebiteľskom úvere s veriteľom uzatvorí.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) predmetného zákona.

Nakoľko je preukázaný záver o tom, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje povinnú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, má toto porušenie povinností žalobcom za dôsledok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a to aj keby mal konajúci súd za preukázané platný vznik danej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo však žalovaná vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odmieta.

Zároveň je nutné dodať, že nakoľko žalobca uplatnil neurčitú formuláciu "vážny objektívny dôvod" aj v rámci Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere a to navyše opakovane, neobsahuje tento formulár informácie požadované zákonom a žalobca si tak povinnosť podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nespĺnil a to nielen preto, že ich žalovanej neposkytol v dostatočnom časovom predstihu pred prijatím ponuky, ale predovšetkým preto, že sa v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.12.2020 nenachádzajú informácie v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. f) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca preto v žiadnom prípade žalovanej neposkytol všetky zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované informácie a to ani ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, čiže ku dňu 16.12.2020. Žalobca tu opätovne zákon obchádzal, keď zákonom požadované informácie "poskytoval" žalovanej uvedením neurčitých formulácií.

Žalovaná zotrvala na argumentoch uplatnených ňou už v podanom odpore sp. zn. 34Up/1168/2024 zo dňa 17.12.2024; a teda že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4518213906 obsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v rozpore s ust. § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka.

V danom prípade je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere 20,08 rokov (predpokladaný dátum splatenia 31.01.2041), v dôsledku čoho by žalovaná mala zaplatiť celkovú čiastku 19.902,93 Eur, z toho istina 10.600,00 Eur (53,25 % z celkovej čiastky) a z toho úroky 8.005,63 Eur (40,22 % z celkovej čiastky); v uvedenom však nie je zohľadnená prípadná zmena úrokovej sadzby medziúveru.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. u) Občianskeho zákonníka sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase.

Typickým príkladom sú zmluvy o úvere, ktoré sú účelovo koncipované veriteľom tak, aby aj relatívne nízky spotrebiteľský úver musel byť splácaný neprimerane dlhý čas, čím vzniká navýšenie v zmysle odplaty predstavujúcej neprimerane vysokú sumu, čo vedie k zásadnému preplateniu spotrebiteľského úveru a konštituuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo je v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX exaktne naplnené.

Z príslušnej amortizačnej tabuľky plynie, že dlžník (žalovaná) by mala každý rok počnúc rokom 2021 až do roku 2032 vrátať čeliť dvom sumám a to sume 582,00 Eur a sume 63,60 Eur, teda spolu sume v celkovej výške 645,60 Eur ročne.

Žalovaná sa ale zaviazala splácať predmetný spotrebiteľský úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 83,36 Eur, ktorá bude konštantná počas celej doby splácania úveru. Ročne by teda mala žalovaná zaplatiť reálne sumu 1.000,32 Eur (12 x 83,36 Eur). V skutočnosti bude teda žalovaná čeliť sume minimálne 1.000,32 Eur ročne, teda sume o 54,94 % vyššej ako deklaruje amortizačná tabuľka pre medziúver.

Amortizačná tabuľka pri spotrebiteľskom úvere by mala poskytnúť spotrebiteľovi relevantné informácie o súhrne všetkých platieb, ktorým bude musieť za každé splátkové obdobie čeliť. Teda amortizačná tabuľka spotrebiteľovi ukáže, koľko bude musieť zaplatiť na úrokoch, splácaní istiny a aký je nesplatený dlh v jednotlivých obdobiach. Jej hlavným účelom je transparentnosť pre spotrebiteľa, nakoľko umožňuje dlžníkovi presne pochopiť, ako bude jeho úver splácaný. Spotrebiteľ má z amortizačnej tabuľky jasne vidieť, ako sa jeho dlh postupne znižuje.

Podľa legislatívy Európskej únie (smernica o spotrebiteľskom úvere) a slovenského práva (napr. zákon č. 129/2010 Z. z.) má spotrebiteľ právo na transparentné informácie o úvere. Amortizačná tabuľka je jedným z nástrojov, ktorý zabezpečuje dodržiavanie tejto povinnosti poskytovateľmi úverov. Amortizačná tabuľka totiž v konečnom dôsledku poskytuje spotrebiteľovi nielen detailný pohľad na splácanie úveru, ale aj právnu a finančnú istotu pri jeho riadení.

Tvrdenia žalobcu preto nič nemenia na tom, že v danom prípade je amortizačná tabuľka pre medziúver neprehľadná, zavádzajúca a neposkytuje relevantné informácie o súhrne všetkých platieb, ktorým bude musieť žalovaná reálne čeliť a tak právo žalovanej na transparentné informácie pri spotrebiteľskom úvere nie je naplnené ani v najmenšom.

Zároveň je nevyhnutné dodať, že žalovaná by mala počas prvých 12-tich rokov od uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy splácať de facto len úroky za poskytnutý medziúver v sume 582,00 Eur ročne a poplatky za rizikové životné poistenie v sume 63,60 Eur ročne (ktoré bolo mimochodom so žalovanou uzatvorené pred poskytnutím informácie podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Žalovaná by teda mala počas prvých 12-tich rokov od uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatiť v splátkach spolu sumu 12.003,48 Eur, z ktorej úroky za medziúver a náklady na rizikové životné poistenie pohlta 64,54 % zaplatenej sumy (sumu 7.747,20 Eur).

Rozhodujúca skutočnosť, že počas týchto 12-tich rokov nedôjde vôbec k splácaniu istiny, sa prejaví tým, že dlžník (žalovaná) spláca úroky každoročne počas 12-tich rokov z plnej sumy istiny 10.600,00 Eur a taktiež tým, že sa vytvára neúmerne dlhý zmluvný vzťah v neprospech spotrebiteľa (žalovanej). Tieto kardinálne dôležité skutočnosti si žalovaná práve v dôsledku amortizačnej tabuľky pre medziúver, ktorá neposkytuje relevantné informácie o súhrne všetkých platieb, ktorým by musela žalovaná čeliť, nemala možnosť pri uzatváraní danej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedomiť.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahuje tzv. fikciu doručovania v článku XI. "ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA" ods. 11.2. v nasledovnom znení: „Písomné oznámenia a písomnosti veriteľ doručuje najmä poštou alebo elektronickými komunikačnými médiami (telefón, fax, SMS, telex, e-mail, portál Moja G. alebo iné elektronické médium) na adresu trvalého pobytu oznámenú dlžníkom, resp. ručiteľom alebo na veriteľovi poslednú známu adresu dlžníka, resp. ručiteľa alebo do elektronickej schránky správ oznámenú dlžníkom, resp. ručiteľom. Všetky oznámenia a písomnosti veriteľa, vrátane Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a odstúpenia od zmluvy, sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte, po oznámení na adrese uvedenej v tejto zmluve alebo pri zmene adresy na dodatočne účastníkom zmluvného vzťahu písomne oznámenú adresu pre doručovanie. V prípade vrátenia zásielky bez jej uloženia na pošte z toho dôvodu, že sa účastník zmluvného vzťahu na adrese nezdržiava, je odsťahovaný alebo je neznámy, sa zásielka považuje za doručenú v deň, keď sa táto vrátila veriteľovi. Všetky oznámenia a písomnosti doručované elektronickými komunikačnými médiami sa považujú za doručené nasledujúci deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín ich doručenia.“

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Predmetné zmluvné ustanovenie zakotvujúce tzv. fikciu doručenia je dôvodné považovať za neprijateľné, ktoré je v rozpore s ust. § 45 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Prejav vôle vrátane písomnosti je účinný voči adresátovi od okamihu, keď sa dostane do jeho sféry dispozície. Neprítomnej

osobe musí prejav vôle teda dôjsť, aby voči nej začal pôsobiť. Znamená to, že adresát má konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu. Oprávnený záujem spotrebiteľa na riadnom doručení zásielky je na základe uvedeného v tejto oblasti značne potlačený záujmami silnejšieho subjektu. Zmluvná podmienka, podľa ktorej by sa písomnosť považovala za doručenie spotrebiteľovi v prípade neprevzatia zásielky na pošte, by však túto požiadavku na riadne doručenie a oboznámenie sa s prejavom vôle nespĺňala. Podmienka je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že spotrebiteľovi upiera právo na riadne doručenie písomnosti. Totožný právny názor prezentoval Krajský súd v Trnave ako súd správny vo svojom rozhodnutí sp. zn. 20S/81/2019–119 zo dňa 21.05.2020, ktoré bolo následne potvrdené rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Asan/25/2020 zo dňa 27.06.2022 (obdobne tiež NS SR sp. zn. 4Asan/18/2018 zo dňa 06.06.2019).

Je totiž zrejmé, že fikcia doručovania uplatňovaná vo verejnom práve a procesných predpisoch je postavená na odlišných východiskách ako doručovanie hmotnoprávných úkonov v zmysle ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj keď zámerom žalobcu bolo mať doručovanie písomností v predmetnej zmluve upravené rovnakým spôsobom, problém spočíva v tom, že je to v rozpore s normami ustanovenými na ochranu spotrebiteľa, keď by podľa takejto zmluvnej podmienky mala byť považovaná za doručenie aj taká písomnosť, ktorá sa vôbec nedostala do dispozičnej sféry spotrebiteľa ako adresáta, ktorý sa navyše o nej ani nedozvedel. Je nespochybniteľné, že také zmluvné dojednanie zhoršuje postavenie spotrebiteľa oproti uprave Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na argumentáciu žalobcu dala žalovaná do pozornosti, že pre posúdenie tohto konkrétneho zmluvného dojednania zakotvujúceho tzv. fikciu doručenia ako eventuálne neprijateľnej zmluvnej podmienky je relevantným to, že sa ním spotrebiteľ (žalovaná) vopred vzdala svojich práv, ktoré jej zákon výslovne priznáva, čo je v rozpore ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto je toto zmluvné dojednanie neprijateľné a jeho aplikácia žalobcom vylúčená.

Žalobca nepreukázal, že by sa jeho písomnosti aj skutočne dostali do dispozičnej sféry žalovanej (spotrebiteľa) ako adresáta (a už vôbec nepreukázal ich doručenie žalovanej), ale aplikoval zmluvné ustanovenie zakotvujúce tzv. fikciu doručenia považujúce za doručenie aj takú písomnosť, ktorá sa vôbec nedostala do dispozičnej sféry žalovanej a ktorá sa navyše o nej ani nedozvedela. Žalovaná výslovne popiera tvrdenie žalobcu, že by jej mali byť doručené oznámenia k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a uvádza, že tieto sa ani nedostali do jej dispozičnej sféry; totožne tak ďalšie písomnosti žalobcu nachádzajúce sa v elektronickom súdnom spise – upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, predžalobná výzva na zaplatenie dlhu.

Žalobcom aplikované predmetné zmluvné ustanovenie zakotvujúceho tzv. fikciu doručenia, ktoré je však v rozpore s normami ustanovenými na ochranu spotrebiteľa a preto neprijateľné, aplikoval na písomnosti žalobcu, z čoho následne žalobca vyvodil svoje právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a taktiež svoje právo sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhať zaplatenia zosplateného dlhu, resp. následne pokračovať v konaní o žalobe na príslušnom vnútroštátnom súde.

Nakoľko je ale predmetné zmluvné ustanovenie zakotvujúceho tzv. fikciu doručenia obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX v rozpore s materiálnym korektívom ochrany práv spotrebiteľa, je toto zmluvné dojednanie absolútne neplatné, čo má za dôsledok to, že písomnosti žalobcu, ktoré sa do dispozičnej sféry žalovanej nikdy nedostali, nemohli vyvolať právne následky, ktoré právne predpisy obvykle s takým prejavom vôle spájajú. Žalobca preto nemal právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pretože podmienky ustanovené zákonom oprávňujúce žalobcu na také konanie neboli splnené. Žalovaná teda výslovne popiera tvrdenie žalobcu, že boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti (listiny, na ktoré sa žalobca odvoláva sa nedostali do dispozičnej sféry žalovanej). V prípade ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, zákon ustanovuje osobitné materiálne predpoklady, ktoré musia byť veriteľom (žalobcom) splnené, aby žalobca mohol uplatniť svoje právo na súde. V danom prípade však vzhľadom na uvedené nie sú tieto zákonné podmienky splnené, čiže hmotnoprávne podmienky ako predpoklad uplatnenia nároku žalobcu, ktorého sa žalobou v danom konaní domáha nie sú naplnené (absentuje dôjdenie jednostranných právnych úkonov žalobcu do dispozičnej sféry žalovanej - upozornenie spotrebiteľa veriteľom na uplatnenie práva, uplatnenie práva veriteľom, predžalobná výzva).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX nielen nespĺňa zákonom ustanovené povinné obsahové náležitosti, ale je aj absolútne neplatným právnym úkonom a to s účinkom ex tunc, teda od počiatku. V prípade absolútnej neplatnosti právneho úkonu je plnenie poskytnuté na jeho základe ipso facto bezdôvodným obohatením a od tohto momentu plynie i objektívna premlčacia lehota. Nakoľko k poskytnutiu peňažných prostriedkov žalobcom došlo dňa 18.12.2020 v sume 9.540,00 Eur a následne dňa 30.08.2021 v sume 1.060,00 Eur začala týmto okamihom plynúť objektívna lehota pre jeho vydanie.

Pokiaľ márne uplynula aspoň jedna premlčacia lehota, t. j. subjektívna alebo objektívna, čo je v danom prípade splnené a je vznesená námietka premlčania, nie je možné právo priznať. Žalovaná týmto vznáša námietku premlčania.

10. Súčasťou ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní žalobcu bolo aj stanovisko v ktorom bolo uvedené, že za podstatné skutočnosti považuje žalovaná nasledovné: (i) žalobca si povinnosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nespĺnil, nekonal v súlade s vynaložením odbornej starostlivosti, právo žalovanej na informácie v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere neprípustným spôsobom obmedzil a ustanovenia zákona na ochranu spotrebiteľa svojim účelovým a nezákonným postupom obišiel; (ii) zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje povinné zákonom ustanovené náležitosti, naopak jej obsahom sú neprijateľné podmienky; (iii) predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom s účinkom ex tunc, (iv) nárok žalobcu je premlčaný v celom rozsahu.

Žalovaná opätovne poukazuje na chronologický nesúlad medzi podpisom poistenia žalovanou (07.12.2020) a poskytnutím informácií žalovanej (09.12.2020) spoľahlivo preukazujúci nedodržanie informačnej povinnosti žalobcom, ergo poistenie bolo uzavreté so žalovanou ešte pred tým, ako žalovaná vôbec dostala zákonom požadované predzmluvné informácie o podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalovaná preto nemohla vedieť, že podpis poistnej zmluvy je podmienkou poskytnutia úveru, keďže tieto informácie jej boli poskytnuté až po podpise poistenia. Ide o zákonom ustanovenú povinnosť žalobcu (§ 4 ods. 1 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorú žalobca neprípustným spôsobom obišiel. Žalobca tak už pred poskytnutím informácií žalovanej zabezpečoval úkony smerujúce k poskytnutiu úveru a zaviazal žalovanú k zásadnej povinnosti, o ktorej právnych a ekonomických dôsledkoch nebola vopred informovaná. Žalobca teda fakticky podmienil poskytnutie úveru uzavretím poistnej zmluvy, čo je prípustné iba vtedy, ak je spotrebiteľ (žalovaná) o tom vopred a preukázateľne informovaný a súčasne má možnosť voľby poisťovne. V danom prípade je ale jednoznačné, že žalovaná takúto možnosť reálne nemala.

Uvedené platí totožne aj pre zákonnú povinnosť žalobcu poskytnúť žalovanej v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere informácie v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. a) až s) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo spisového materiálu totiž vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej formulár "Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere" dňa 09. 12. 2020, teda v ten istý deň, keď so žalovanou podpísal žiadosť o poskytnutie úveru. Podaním žiadosti o úver spotrebiteľ (žalovaná) už prejavuje vôľu uzavrieť zmluvu, a teda sa nachádza v procese uzatvárania zmluvy. Informácie poskytnuté v ten samý deň nemôžu naplniť účel zákona, čiže poskytnúť spotrebiteľovi (žalovanej) čas a možnosť slobodne a informovane sa rozhodnúť. Z tohto dôvodu ide len o účelové obídenie zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa, ktoré je z hľadiska ochrany spotrebiteľa (žalovanej) prima facie nepostačujúce a právne irelevantné. Zákonodarca týmto ustanovením (§ 4 ods. 1 písm. a) až s) zákona o spotrebiteľských úveroch) nesledoval len formálne "poskytnutie" informácií, ale ich skutočné preštudovanie a pochopenie spotrebiteľom. Žalobca, ako profesionálny veriteľ, si musel byť vedomý, že poskytovanie týchto informácií v deň žiadosti neumožňuje spotrebiteľovi (žalovanej) ich reálne zvážiť, a preto žalobca konal v priamom rozpore so zmyslom a účelom zákona, čím sa dopustil obchádzania zákona v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Toto pochybenie (žalobca neposkytol žalovanej zákonom vyžadované informácie v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) až s) zákona o spotrebiteľských úveroch) má hmotnoprávny následok, a to spotrebiteľ (žalovaná) nebol riadne informovaný o podmienkach poskytnutia úveru, a preto je zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4518213906 neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko jej uzavretiu predchádzalo vedomé obídenie zákonných povinností veriteľa (žalobcu).

Na dôvažok žalovaná trvá na tom, že formulácia „veriteľ je oprávnený zmeniť úrokovú sadzbu z vážneho objektívneho dôvodu“ je neurčitá a jednostranne výhodná pre veriteľa (žalobcu). Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4518213906 neobsahuje žiadnu konkrétnu definíciu ani vymedzenie "vážneho objektívneho dôvodu", ani časové obdobia či spôsob zmeny sadzby. Takéto dojednanie ponecháva rozhodovanie o úrokovej sadzbe výlučne na svojvôli žalobcu. Tento nedostatok znamená, že zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti. Žalobca sa pokúša túto vadu zakryť odkazom na všeobecné obchodné podmienky, avšak ani tie danú nejasnosť, neurčitosť a nezrozumiteľnosť

nereparujú. Neurčité zmluvné formulácie bez presne definovaných podmienok zmeny úrokovej sadzby sú v rozpore so zákonom a probovanou požiadavkou ochrany spotrebiteľa.

Súčasne žalovaná zdôrazňuje, že zmluvná klauzula, podľa ktorej sa písomnosť považuje za doručení aj v prípade, ak sa žalovaná o nej vôbec nedozvedela, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka; a je preto absolútne neplatná a vylúčená z aplikácie. Z uvedeného vyplýva, že mimoriadna splatnosť úveru, na ktorú sa žalobca odvoláva, nebola platne vyhlásená, keďže nebola žalovanej riadne doručená. V dôsledku toho žalobca nemal právo zosplatiť úver ani podať žalobu na súde, a preto žaloba nie je dôvodná.

Nakoľko však zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX je absolútne neplatným právnym úkonom s účinkom ex tunc, žalobcom poskytnuté plnenie sa kvalifikuje ako bezdôvodné obohatenie, pri ktorom premlčacia lehota plynie odo dňa poskytnutia plnenia (18.12.2020, resp. 30.08.2021). Žalobca však vlastným protiprávnym konaním (neprijateľné obídenie zákonom ustanovenej povinnosti poskytnúť žalovanej ako spotrebiteľovi podmienky poskytnutia úveru v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere) spôsobil neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalobca teda sám zapríčinil stav, ktorý teraz nemôže používať ako základ pre svoj nárok z bezdôvodného obohatenia. Takýto postup by bol totiž v rozpore so zásadou nemo turpitudinem suam allegare potest a preto by predstavoval výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska spravodlivosti, nemôže byť žalobcovi priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je výsledkom jeho vlastného protiprávneho konania. Z uvedeného dôvodu je potrebné považovať aj subjektívnu premlčaciu lehotu za uplynutú, ergo žalobca mohol a mal vedieť o neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX už v čase poskytnutia plnenia, keďže to bol on sám, kto si nesplnil svoje zákonné povinnosti.

11. Vykonaným dokazovaním a to oboznámením sa s obsahom žaloby a jej prílohami, ako aj vyjadreniami žalovanej aj žalobcu, súd zistil tento skutkový stav:

12. Dňa 16.12.2020 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX. Na základe toho bol žalovanej poskytnutý medziúver v sume 10 600 eur pri dohodnutej úrokovej sadzbe medziúveru vo výške 5,49 % p.a. úrokovej sadzbe stavebného úveru vo výške 2,90 % p.a.. Výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru 48,50 eur, pri splatnosti úrokov medziúveru do 15-teho dňa v mesiaci. Celkový počet splátok úrokov medziúveru do pridelenia cieľovej sumy je 151. Medziúver je poskytnutý dlžníkovi, ktorý ma uzatvorenú existujúcu zmluvu o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX. Výška stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy: 6 280,09 eur. Úroková sadzba stavebného úveru 2,90 % p.a.. Výška mesačnej splátky vrátane úrokov stavebného úveru 78,06 eur so splatnosťou splátok do 15-teho dňa v mesiaci. Výška mesačného poplatku za prijatie do rizikového životného poistenia – 5,30 eur. Počet splátok istiny, ako aj počet úrokov stavebného úveru: 90. Doba trvania medziúveru/stavebného úveru v rokoch: 20,08. Konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru: do 15.01.2041. Ročná percentuálna miera nákladov pri – zjednotená pre medziúver a stavebný úver – 6,18% p.a.. Celková výška medziúveru v mene Euro: 10 600 eur. Celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť: 19 902,93 eur.

13. Podľa upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 13.09.2023, adresovaným žalovanej, jej žalobca oznámil, že pokiaľ nedôjde k úhradám omeškaných splátok úrokov z medziúveru vrátane splátky za mesiac september 2023, vyhlási ku dňu 20.09.2023 mimoriadnu splatnosť úveru. Zásielka s upozornením sa vrátila žalobcovi ako nedoručená s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ dňa 13.10.2023.

14. Podaním zo dňa 20.11.2023, označeným ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca žalovanej oznámil že ku dňu 16.11.2023 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru a na základe uvedeného žiada vrátiť celú dlžnú sumu, vrátane príslušenstva vo výške 10 649,47 eur. Zásielka s oznámením sa vrátila žalobcovi ako nedoručená s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ dňa 14.12.2023.

15. Predžalobnou výzvou zo dňa 27.03.2024, žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 11 213,79 eur.

16. Pri preverovaní bonity žalobca vychádzal z čistého príjmu vo výške 5 537,87 eur, ktorý je príjmom žalovanej zo závislej činnosti a celkových nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej - 2 461,75 eur. Výšky splátky spotrebiteľského úveru 78,06 eur + poistenie 5,30 eur. Žalovaná bola z dôvodu preverenia ekonomickej situácie preverená dopytom do sociálnej poisťovne, pričom sociálna poisťovňa potvrdila príjem žalovanej, ako aj dopytom do spoločného registra bankových a nebankových informácií (SRBI / NRKI). Žalobca pred poskytnutím úveru požadoval od žalovanej potvrdenie o príjme.

17. Na zistený skutkový stav veci súd aplikoval nasledujúce právne normy.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského

úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia, d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

22. Po aplikovaní predmetných právnych noriem na zistený skutkový stav veci súd vec takto právne zhodnotil:

23. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že ide o spotrebiteľský súdny spor vyplývajúci zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorý sa spravuje príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z.

24. Pokiaľ ide o skúmanie bonity, súd konštatuje, že žalobca pred poskytnutím stavebného medziúveru riadne preskúmal bonitu žalovanej. Žalovaná v tom čase pracovala v spoločnosti Prometheus, s.r.o., s mesačným príjmom 5 537,87 eur, predložila k tomu aj výplatnú pásku. V danom čase mala dve nezaopatrené deti. Žalobca takisto vykonal dotaz do bankového registra. Žalobca vykonal aj dotaz do Sociálnej poisťovne. Bonitu skúmal žalobca riadne a včas. Takisto bol dohodnutý korektný úrok 5,49 %, nepresahuje najvyšší rámec odplaty za poskytnutie úveru podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995.

25. Súd za neplatné považuje okamžité zosplatnenie úveru z dôvodu neplatenia splátok žalovanou, nakoľko nebola konkretizovaná splátka pre ktorú došlo k okamžitému zosplatneniu.

Vychádzajúc z ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodrжал dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nevyužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Žalobca oprávnenie vyplývajúce mu z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovanej splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach. Keďže medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva spotrebiteľská, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi.

Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

Konkretizovanie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, má zásadný vplyv na plynutie premlčacej doby. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022, ktorý prijal právny záver: „Vychádzajúc z daných teoretických východísk, ako i zo znenia na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení, najvyšší súd zastáva názor, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu“.

Obdobne aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 „... V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“

26. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právny úkon, akým je zosplatnenie celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splátky, musí obsahovať aj dôležitý údaj, a to identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je nejasný a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v ust. § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka. Záver, podľa ktorého právny úkon zosplatnenia je pre jeho neurčitosť neplatný podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Po preskúmaní obsahu listu žalobcu zo dňa 10.06.2022 označeného ako „upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“, ako aj listu zo dňa 20.11.2023 označeného ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“, súd zistil, že úkon zosplatnenia žalobcu je neurčitý, pretože v tomto liste nie je riadne špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V tomto smere súd uvádza, že nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v ust. § 53 ods. 9 OZ, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň pre posúdenie určitosti a následnej možnosti, či k zosplatneniu dlhu došlo v súlade so zákonom je nutné, aby bolo zrejmé, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní. S poukázaním sa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka je preto potrebné považovať tento právny úkon postupcu za neplatný a to z dôvodu jeho neurčitosti.

27. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 28.06.2018 vydaného vo veci 6Co/26/2017, podľa ktorého „taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky, a preto je neplatný pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“ Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Prešove aj v iných konaniach, napr. 22CoCsp/161/2018, 7CoCsp/18/2022, 20CoCsp/25/2022, 22CoCsp/30/2023.

28. V danom prípade tak neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru ku dňu 16.11.2023 podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že žalobcom nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom pre neurčitosť tohto právneho úkonu (37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa žalobca rozhodol zosplatniť úver.

29. Súd preveril aj RPMN a prihliadol aj na to, či sa v zmluve nachádzali všetky predpoklady použité na výpočet RPMN.

K údajom o RPMN súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky.

Súd uvádza, že je si vedomý, že v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2021 bolo zverejnené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/183/2020 z 24.02.2021, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril právny názor, podľa ktorého z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ v znení do 31.03.2015 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet.

Avšak súd osobitne prihliadol na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 23.01.2025 vo veci C-677/23, podľa ktorého, cit.:, článok 10 ods. 2 písm. g) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“

Súd s ohľadom na vyššie uvedený rozsudok podrobil prieskumu zmluvné dojednanie strán sporu: Zmluvu o splátkovom úvere z 16.12.2020 vrátane jej príloh. Súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že predpoklady použité na výpočet RPMN sú v zmluve síce uvedené, ale nie sú v zmluve jasne označené ako údaje z ktorých sa vypočíta RPMN.

Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ z 23.01.2025 vo veci C-677/23 neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 Smernice 2008/48 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, C-42/15, EU:C:2016:842, bod 71). Predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.

Pre nespĺnenie predpokladov použitých na výpočet RPMN je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

30. Poistenie bolo uzavreté dobrovoľne zo strany žalovanej. Spis obsahuje žiadosť o prijatie do poistenia a to pre riziko v prípade smrti. Poistenie bolo uzavreté korektným spôsobom.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené, teda na neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru ako aj na jeho bezúročnosť súd priznal žalobcovi nezaplatené splátky za obdobie od septembra 2023 až septembra 2025, t.j. 25 splátok po 83,36 eur (78,06 + 5,30), teda sumu vo výške 2 084 eur.

32. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania od 15.10.2025, t.j. od dňa splatnosti nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. V danom prípade možno konštatovať, že v konaní bola úspešnejšia žalovaná a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 CSP prináleží nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.